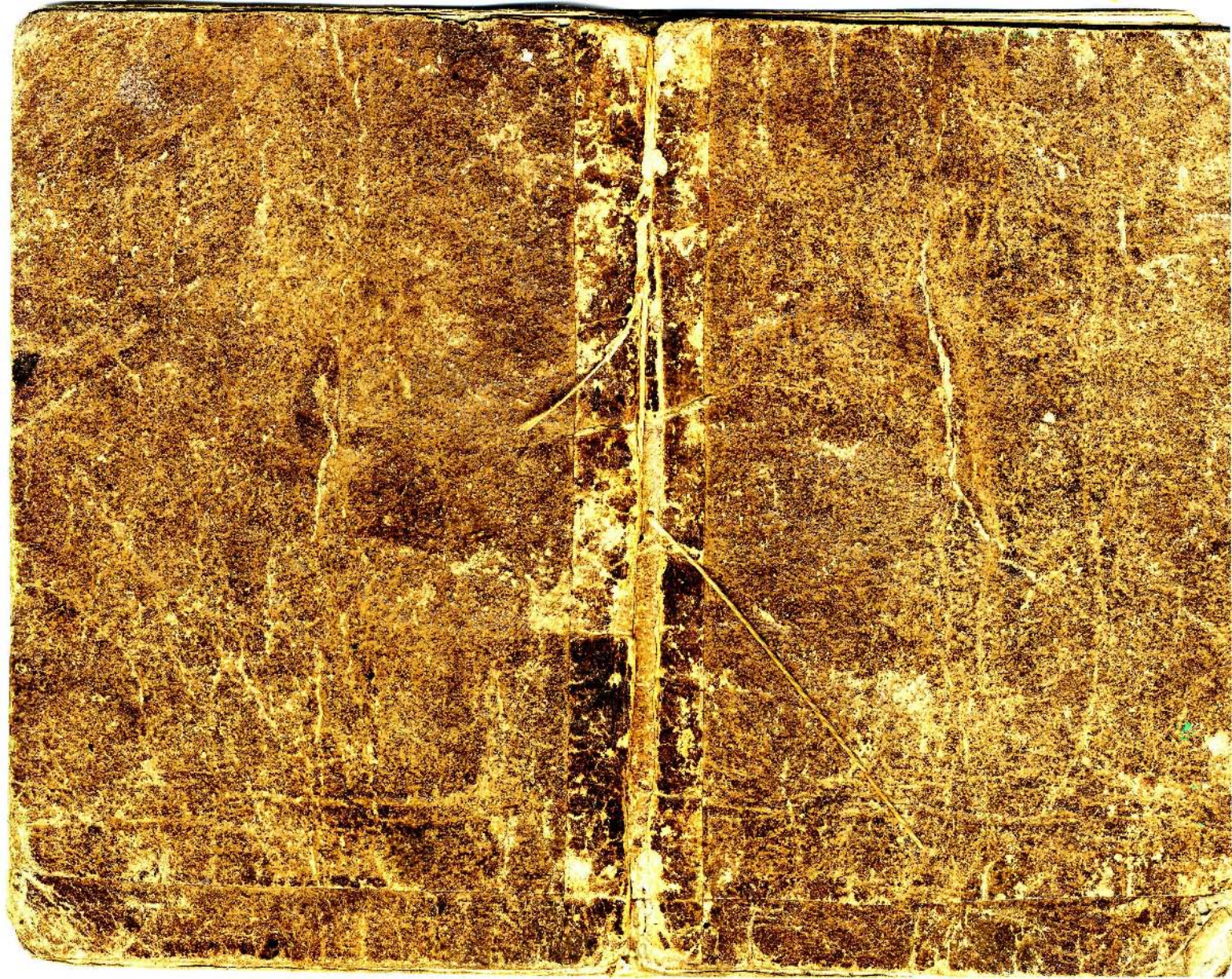

200

Ihmisen Sydän
Herran Tempeli
eli
Perkeleen Asunto;

Totisten ja uskovaisten Kristittyjen
eteen asetettu

Zymmenessä Kuwassa.

Ruotsin Kielestä Suomennettu.

SAHUS,
Präntäty P. A. Huldbergin tykönä.

1843.

Joh. 8: 42—47. Jeesus sanoi heille: Jos Jumala olisi teidän Isänne, niin te tosin rakostaisitte minua, sillä minä läksin ja tulin Jumalasta, en minä itsestäni tullut, vaan Hän lähetti minun. Miksi ette ymmärrä tätä minun puhettani? Ette taida kuulla sitä minun sanaani. Te olette isästä Perkeleestä, ja teidän isänne himoja te tahdotte tehdä. Hän on ollut murhaaja alusta, ja ei pyrkinyt totuuteen, sillä ei totuus ole hänessä. Koska hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omastaan, sillä hän on valehtelija ja sen isä. Mutta että minä sanon totuuden, niin ette usko minua. Kuka teistä nuhtelee minua synnin tähden? Ja minä sanon teille totuuden, miksi ette usko minua? Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan sanat; jentähden ette kuule, ette te ole Jumalasta.

Ensimmäinen Kuva.

Jeesa nähdään sen ihmisen siällinen rita, joka on antanut synnin ja Perkeleen saada valian työntänsä.

Tämän kaltaiseksi tilaksi on se ihmisen sydän, joka riippuu kiinni maailmasta, tekee vapaaehtoisesti syntiä ja elää kaikissa tämän maailman pahan tavan jälkeen, sen hengen jälkeen, joka nyt vaikuttaa vihan lapsissa. Rasvoissa nähty suruttomuus ja paadutus, joka ei pidä mitään rikollisena, luulee kaikkia, mitä ikänänsa pahan sydämen aivotus toivoo ja halajaa, hyväksi ja luovalliseksi, ja rientää tyhmyydestä elämän tiellä ajattelamatta Jumalan olevan, iankaikkisuuden ja tuomion odottavan. Sydämen on Perkele omistanut seuroinensa, kuin on ne seitsemän kuolin-syntiä, kuvattut seuraavilla elämillä. 1:nä Riikinkukko, joka loistavalla hännällänsä on yleisin kaikista eläimistä on myös ylipöydän kuva, joka ylpeilee luojaltansa saadulla kunnudella, luullen olevansa paremman ja jalomman nita eläimiä, joita hän hienkatsoo. 2:nä Palkki, tämä pahoin haiseva luontokappale, on sen huoruuden ja saastaisuuden kuva, johon synnin ja maailman orjat tahraantunevat. 3:nä Sita, merkitsee yleensä oppumyöhyttä ja juopumuusta. 4:nä Sammakko on salamielisyhden ja laistisuuden elämä kuva, jotta laistatavat ihmisen muotamaan tullen, joka

Kuitenkin on tairaahan valtakunnan porttien avain.
 5:8 Myyrä kuvaa ahneutta, sillä ahneus sitoo
 ihmisen sydämen tämän maailman etuihin, poistaa
 siitä kaikki pyhemmat liikutukset ja estää ihmi-
 sen etsimästä sitä, kuin iäankaikkinen on ja iän-
 kaikkisesti pysyy, niinkuin myyrä kaimaa itsen-
 sä maahan, vihaa päivän valoa ja kätkee sa-
 lattuihin polkuihinsa varastetut elatusaineensa.
 6:8 Rärme, jonka haamuja perkele petti ensim-
 mäiset vanhenpamme, Adamin ja Ewan, mer-
 kittä viikkautta, lateutta ja iloa wahingos-
 ta. 7:8 Pantteri, vihainen ja ahnas peto, on
 pahunden ja kostonpyhdon kuva, joka vielä nyt-
 kin kuohuu niin monessa sydämessä. 8:8 Pyhä
 Henki, ehtäkuinka sydämeitä hyljätty ja pois-
 kätetty, tarvitsee kuitenkin lakkaamatta etsyneille lam-
 paille armoansa ja huoneensa ruusaita lahjoja,
 jotka merkitään niillä sydämen ympäri lentelävillä
 tullenliekillä. Sydämen owia ei awata hänelle,
 sillä se on täpötäysi synnin ja hävityksen pahuu-
 della ja tyhjänänsä perkeleen wallassa. 9:8 Armon
 enkeli eli Jesuksen laupeus, joka aina Jumalan
 sanan ja armonvälilappalten kautta pyytää he-
 rättää ihmistä synnin unesta, mutta syntisen kor-
 wa on suljettu ja hänen sydämensä ei tottele, sillä
 hän on wimmattu synnin salaiselta ilolta. O,
 kuinka moni etkös oleskele tässä surkuteltawassa
 suruttomuuden tilassa wähimmänsänsä waaran aa-
 miutuksesta! He kyllä kutsutaan Kristityiksi, mut-
 ta owat ihän orjat; he sanotaan elävän, mut-
 ta owat hengellisesti kuolleet.

Kaikkibhvä Jumala ja Wapahtaja! Kutsi-
 mattoman armosi ja laupeudesi rikkaudesta katso
 leppeydellä kadotetun sydämeni tilaa. Walista hui-
 märekseni totuudellasi, hajota wallallasi pimety-
 deni, että oppisin oikein tuntemaan sydämeni, että
 pääsisin kaikesta niistä kahleista jotka pitääwät
 minun wangittuna surkua tilaani. Warjele
 minua, rakas wapahtaja! ettei synti jällensä
 saisi valtaa sydämeäni ja se niin muodoin taas
 tulisi sen häijyn wihollisen asunnoksi. Anna mie-
 leäni sen ajatuksen aina olla elävä, että se joka
 syntiä rakastaa, on synnin orja, perkeleen lapsi.
 Niin monta syntiä kuin minä teen, niin monta
 perkeleen saastaista henkeä raatelee ja täyttää
 sydämeni. Sinä, kaikkein olentoim luoja ja iän-
 kaikkinen alku, oletthan tehnyt minunkin syda-
 meni itsellesi pyhitetyksi Temppeleksi; kuinka
 se siis taitasi olla perkeleen osinto! Tempoa sen-
 tähdän minun, laupias Isä! perkeleen wallasta,
 puhdistu minua synnin tarttumesta, päästä mi-
 nuu syntisestä ja saastaisesta sydämeistä ja luo
 minuun uusi wahwa Henki. Rakenna, o Juma-
 la! sydämeheni itsellesi otollinen temppele, Je-
 suksen pyhän nimen tähden. Amen.

Toinen Kuwa.

Näyttää sen syntisen sisällisen tilan, joka tekee parannuksen
 ja alkaa luopua synnistä.

Jumalan ja Jesuksen ennättämä armo mer-
 kittää Enkelillä, joka osottaa ihmiselle synnin

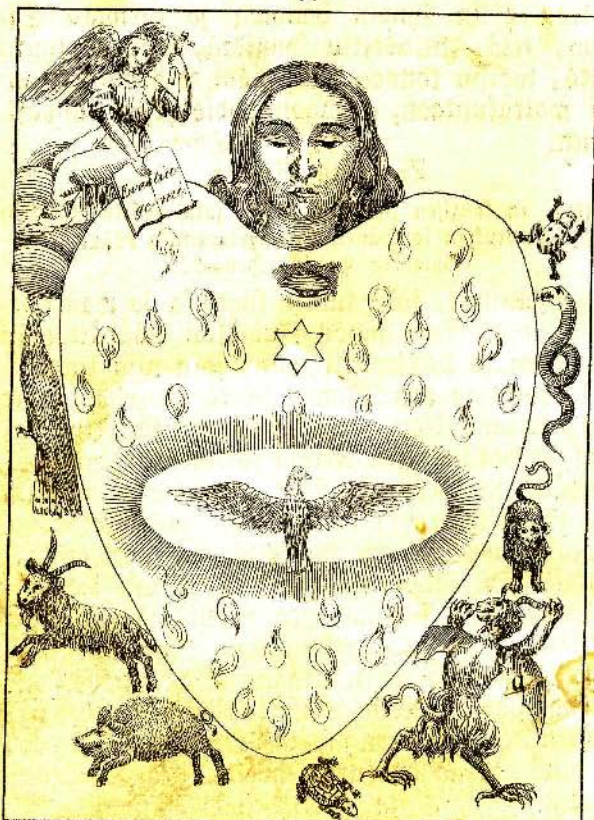
maingolliset seurat ja palkan, nimittäin miehen ja pääkallen, joilla kuvataan tuomio ja kuolema. Sillä Paavali sanoo: "Ettekö te tiedä, ettei määrät pidä Jumalan valtakuntaa perimän? Alkaat eläkö: eikä huorintekijäin, eikä epäjumalten palvelijain, eikä salarvotteisten, eikä pehmiäin, eikä miesten kansa makaitten, eikä warasten, eikä ahnetten, eikä juomaritten, eikä pilkkausten, eikä raatelijain pidä Jumalan valtakuntaa perimän." 1 Cor. 6: 9, 10. "Sillä uuteen Jerusalmiin ei pidä mitään saastuttapaa tuleman sisälle, toikka sitä kuin kaubistuksen eli walheen soattaa." Jlm. 21: 27. "Murhe ja waiwa kunfin ihmisen sielun päälle, joka pahaa tekee." Rom. 2: 9. Syntisen muheellinen omatunto heräjä, syntinen alkaa nähdä sydämensä tilan, huomaitsee tykönsä ei muuta kuin syntiä ja kaubistusta, kallistaa korwansa heränneen omantuntonsa soimawaa ääntä kuulmaan ja hawaitsee nyt, hengellisen walon kotoa, synnin paljouden ja kaubistuksen. Hän latuu, wihaa syntiä ja suuttuu siihen, toivoo woittawansa sen, mutta, nähdessäin woimattomuudensa ja taipuwaituudensa syntiin, huokaa sydämen pohjasta: "Minä wiheljäinen ihminen, kuka päästää minun tästä kuolemon ruumiista." Rom. 7: 24. Pyhä Henki, joka nyt jällensä lähenee häntä, waastaa lohdullisesti: Jumalan ja Jesuksen Kristuksen armo, ja senkaltaisiha parantuwisja ja rasautetuwiha sydämissä wailuttaa hän armon tulikielillä, antain walon ja woiman; ja koska Pyhän Hengen

walo walistaa sydämen, täythy perkeleen seutoinensa paeta. Ne häijyt henget, rumat eläwät, synnin hirmuiset kuvat, luopuwwat nyt sydämeestä, sillä walo karkottaa pimeyden, ja päiwän koittaiha hajoowat yön sumut, sillä armo on walo, mutta synti on pimeys. Koska kartamme syntiä, niin perkele pakenee, sillä hän hallitsee synnissä ja pimeydessä. Ainoastansa synnin kautta woipi perkele huomaamatamme tunteita sydämehen. Rakkaus ja taipuwaituus syntiin antaa hänelle sen awaimen. Mutta se, joka pyssy synnissä, awaa sydämensä oven hänelle. Waan rakkaus Jumulaan ja synnin wiha sulkeewat sydämen siltä hirmuiselta wihalliselta ja karkotawat hänen pois. Sentähden, te autuutta halajawat sielut! rakastakaat walkeutta, wihatkaat pahuutta ja sotikaat syntiä waasten, niin perkele menee pakoon. Alkaat nähkä tämän maailman pahaa olentoa ja sen wiettelöksiä syntiin; mutta awatkaat sydämenne Jumalan Hengen armonwallole, niin hän on myös poistawa synnin yön ja häwittäwä perkeleen ja helwetin wallan. Tutkikaat sydäntänne, huomaitaksenne kaikki salaiset synnit ja luopuaksenne niistä. Jumala tahtoo altis armollansa walistaa pimeän taidonne, pyhittää tahtonne ja puhdistaa sydämenne, ellette sulje ovia häneltä. Hänen Pyhä Hentensä on ilmoittawa teille kaikki nämät kaubistawat eläwät sydämesänne ja näyttäwä teille koko synnin laadotuksen, mutta hän on myös todistawa Jumalan suuresta armosta, joka pelastaa sekä syn-

niistä että kuolemasta, sillä Hän on wälewä
beiloisa.

R u k o u s.

Henkesi walo, o wäikeuden Isä, kaiken elon
alku ja lähde, woipi ilmoittaa minulle syntini
kaubistuksinensa ja surteuksinensa. Anna siis wa-
losta poistaa sieluni pimeyden, että taitaisin näh-
dä ja elää. Et hän tahdo syntisen kuolemaa
ja ei siis minunkaan, mutta niin totta kuin
sinä elät, tahdot sinä että syntinen käännäyisi ja
tekisi parannuksen. Ilmoita siis minulle synti,
joka minun sokasi, kuoletti ja kääri perkeleen hä-
piällisiin kahleisiin. Armosti tungeitkoon sydä-
meni läpi, että se tulisi särjetyksi ja liikut-
taksi katumukseen ja parannukseen, että wälttäi-
sin synnin, perkeleen ja ijankaikkisen kuoleman.
Pahjoita minulle Pyhä Henkesi, joka minussa
waikuttaa rakkauden siunauksen ja pyhiin käske-
misiin, että tulisin soveliaaksi kaikkiin hywiin töihin,
ja silloin synnillä ei pidä enää olla walttaa kuole-
mawaisessa ruumiissani, eikä saatanan soasta, pet-
tää ja woittaa minua. O! hellästi sydämeni
tuntekoon, että synnissä ei ole autuutta, mutta
se joka syntiä tekee, on synnin orja, helwetin ja
kadotuksen lapsi. Älä anna minun koskaan unohtaa
pyhää sanaasi, mutta muistaa että jumala-
toin ei ole pysyvä edessäsi, eikä yksikään wäärin-
tekiä tulewa waltakuntahasi. O että minä aina
mielessäni pitäisin wanhurskaantumion, ijankaik-
kisen kuoleman ja kirouksen olewan niiden pal-
kan, jotka pahuutta rakastawat. Anna minulle

*Seuraa sydämen sisällisen tilan, joka Kristus on
päättellessä uskoin Pyhällä Hengellä täytetty on.*

voimaa katua syntiäni ja niitä särjetyllä mie-
lellä edessäni tunnustaa! Anna minulle armea
karkata yksin synnin haamua ja turvata Si-
nuun, että, pelastettu synnistä, vapaa pineh-
destä, toivon toivoo pääseväni vihdoin kirkkan-
desi waltakuntaan, autuaan yhdistykseen kansasi.
Amen.

Kolmas Kurva.

Osattaa sen syntisen sisällisen tilan, joka uskoin Jesuksen
Kristuksen ja hänen Ewangeliuminsa pääte
tähtetään Pyhällä Hengellä.

Syntinen, joka tuntee syntinsä ja vaaralli-
sen tilansa, kuin myös Jumalan määrättömän
hyvyiden ja pitkämielisyyden, joka niin lauman
on karsinyt ja armahtanut häntä ja johdattanut
häntä parannukseen, muodattaa nyt särjetty, su-
rewa ja parannuksen tekewä katkeraa kynnästä.
Syväällä ja sydämellisellä surulla hän tunnustaa
aina wihoittaneensa, pilkanneensa ja unohtaneen-
sa Jumalan, joka on kaiken armon ja hyvyiden
iäankaikkinen lähde, mutta sitä vasten lauman
ja uskollisesti seuranneensa sielunsa wihallista,
perkelettä. Koska syntinen näin Jumalan lau-
peuden voimalla waruutetaan, niin tähtetään ni-
tä kuningas Dawid weisafi: "Herra on panti
länäni niitä, joilla on murheellinen sydän, ja aut-
taa niitä, joilla on surkia mieli. Hän parantaa
murettu sydämet ja siroo heidän kipunsa." Ps.
34: 19; 147: 3. Enkeli eli Jumalan armo
astuu nyt sydämeen ja näyttää syntiselle rieta-
nautitun Jesuksen ja Ewangeliumin; se on: hä-

nelle julistetaan se ihana ja ilonen sanoma, että Jeesus on tullut maailmaan syntisiä vapauttamaan ja autuaksi tekemään; että Kristus on se, joka on kuoleman kärsinyt ja sen kautta ansainnut syntein anteeksi saamisen ja iankaikkisen elämän. Jumala siis taritsee nyt särjetyille ja wiheleäiselle sydämelle Kristuksen armon, syntein anteeksi saamisen, pyhityksen ja iankaikkisen elämän. Jos nyt syntinen totisella ja eläwällä uskolla vastaan ottaa sen taritun armon, omista itsellensä sen ristinnaulitun Jeesuksen Kristuksen ansion, hänen kärsimisensä ja kuolemansa, iankaikkisesti kelpaawan sowinnon, riippuu kiinni siinä uskoja, että nämät kaikki ovat hänen tähdensä tehdyt ja että kaikki annetaan armosta anteeksi, niin saa myös hän Pyhän Hengen, niin kuin kaikki muut uskovat Kristittyt. Ja Pyhä Henki on todistawa hänen henkensä kansa, että hänen syntinsä ovat annetut anteeksi ja hän on Jumalan lapsi, sillä Pyhän Hengen lahjat ovat sydämen rauha ja riemu ja wanhurskaus, ja Jumalan waltakunta on siis totisesti hänen tykönä tullut. Mutta vielä nytkin muodattaa syntinen khyneleitä, waan ilon ja kiitollisuuden, sillä hän on vapaa kaikista synnistänsä ja Pyhän Hengen osallisuudesta. Armon kirkas tähti lewittää walonsa sydämeen, sillä hänen uskonsa on elämä. Hänen iankaikkisen onnensa wihoilliset ja wastustajat, ne saastaiset eläwät, perkele enkelinensä, ovat paenneet sydäimestä ja nyt käywät Paawalin sanat toteen: "Ja senkaltaiset te

muutamat olitte, mutta te olette pestyt, te olette wanhurskaaksi tulleet Herran Jeesuksen nimen kautta ja meidän Jumalanime Hengen kautta." 1 Cor. 6: 11. O kuinka rauhallinen, ilahuttawa ja autuas sen armoitetun syntisen tila nyt on! Hengellisellä riemulla woi hän nyt waisata ilowirsiä. Syntinen ei taida kyllästä ylistää, kiittää ja kunnioittaa Jeesuksen armoa, rakkautta, pitkämielisyhtää ja laupeutta, mutta tässä riemussa tulee hänen puuttumata karttaa, että hän ei vaipuisi suruttomuuteen, sillä ne ilkiät eläwät, ne seitsemän kuolin-syntiä, joilla, sen jälkeen kuin perkele laski waltikkansa, ei ole waltaa sydämehe; eiwät ole laukana. Sekä he, että heidän päämiehensä walwoowat lakkaamata, etsien tilaisuutta ihmistä turmellaksensa. Kuta lauhistawaisemmaaksi perkele näkyy uskowaisille, sita kawa-lammaaksi hän tekee itsensä. Sen tähden walwo-kaat, pysykää uskoja, olkaat urhoilliset, olkaat wahwat." 1 Cor. 16: 13.

R u k o u s.

Kuinka minä taidan oikein riemuista armosi rikkaudesta, o Jumalani ja Vapauttajani! Kuinka kyllästi kiittä sinua rakkaasta ja suloisesta Ewangeliumistasi! Werelläsi minun lunastit, annoit syntini anteeksi ja sen kiinnitykseksi lahjoitit minulle Pyhän Hentesi, josta lunastuksen päivänä olet minun tuntewa. O! wahwista vielä heikkoja uskoni, hajota hengellinen sokaudenti, että oikein näkisin ja käsittäisin hywyhdesi ja rakkau-desi rikkauden, ne iankaikkiset hedelmät, jotka

piinallasi ja kuolemallasi minulle olet ansainnut ja pyhästä Ewangeliumistasi taritsit. O! kuinka etkös ole armahthanut minua syntistä, ja tehnyt minun rikkaaksi ja autuaksi! Sydämeni, joka ennen oli perkeleen asuinsia, on nyt Pyhä Hengen temppeli; ennen synnin orja, nyt Sumalan uskollinen lapsi; ennen saastaiisten henkien kätkö, nyt pyhain Enkelien asunto. Minä, joka ennen olin synnin maja, joka perkele hallitsi kadottavalla valtiokallansa, tunnen nyt riemun ja rauhan ja wanhurskauden Pyhästä Hengestä, joka minussa asuu ja joka Sumalalta minulle annettu on. Utuutteni wiholliset owat poistarkotetut, synnin ja perkeleen kahleet särjettyt ja minä olen vapaa, sillä olen saanut laupeuden. Minulle "on armo tapahtunut;" kuinka siis, niinkuin pitäsi, woin olla kiitollinen, kuinka ylistää pyhää nimeäsi.

Yhtä rukeilen sinulta, kallihin Jeesus! älä hylennä minua, äläkä ota kättäsi minueta, autuuteni Sumala! Anna minun ainoastansa muista sitä yhtä tarpeellista, että sinua pelkään ja tunnioitan: "Älä tempaa minun sieluani pois syntisten kansa, ja minun henkeäni werikoirain kansa." Ps. 26: 9. Warjele minua suruttomuudesta, että en tulisi uneliaaksi ja jälleensä petetyksi perkeleestä ja synniltä. Anna sydämeläni woimaa aina wihata syntiä, karta kaikkia tilaisuuksia ja haukutuksia syntiin, niinkuin itse helwetin tulta. Sinun kauttasi olen tullut vapaaaksi lapselksi, o! anna siis armoa, että en

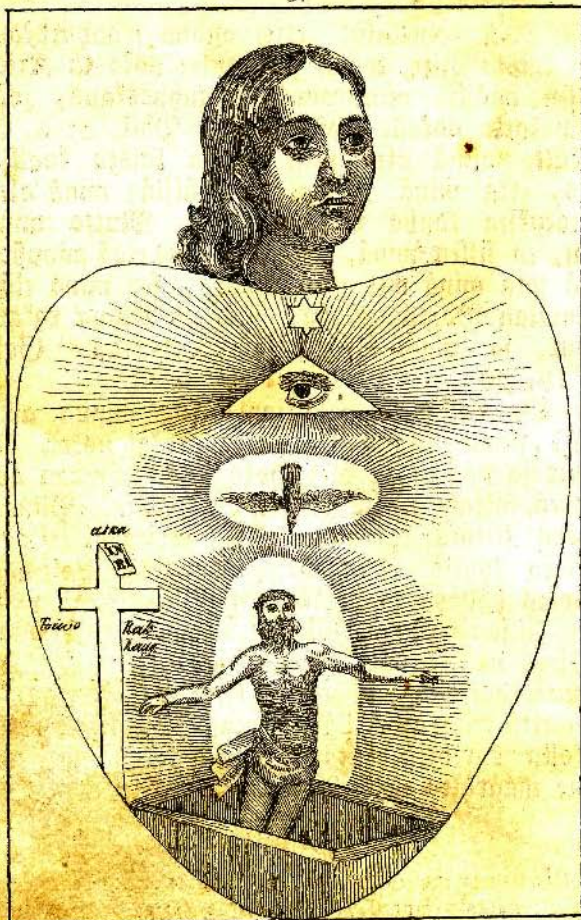
wirwoituksen ja voiman, että sydän uskalluksella tunnustaa: "Jos Jumala on meidän edestämme, kuka voi meitä vastaan olla! Joka ei omaakaan poikaansa armahtanut, vaan annoi hänen kaikin meidän edestämme, eiöstä hän myös lahjoita meille kaikkiä hänen kansansa." Rom. 8: 31, 32. Jeesuksen kärsiminen ja kuolema on waikutus Jumalan uskollisesta rakkaudesta, "jillä Jumala oli Kristukseksi, ja sormitti maailman itse kansansa, ja ei lutenut heille heidän syntiänsä, ja on meille sorminto-saarnan säännö." 2 Cor. 5: 19. Hänen wahwalla luottamuksellansa Jumalan rakkauteen ja armoon on se ristin-naulittu Jeesus perustuksena. Ja mitä taitaa Jsa Jumala, joka senkaltaiseen kärsimiseen söksi ainoan poikansa, kieltää meiltä? Koska siis se ristinnaulittu wapahtaja on ihmisen sydämeen Jumalalta lahjoitettu rikkaus, niin hän myös löytää häneksi ylinuotaman lohdutus-lähteen joka antaa voiman kaikkiin hywiin töihin. Elämä usko Jeesuksen Kristuksen päälle, hänen sammumattoman rakkaudensa ja ei kuolemakaan puuttuwan kuullaisuudensa ihana muisto, poistaa syntisestä kaiken halun maailmalliseen riemuun, lihallisiin himoihin, ajalliseen kunniaan ja kaikkiin maallisiin tawaroihin. Tämä sen ristinnaulitun Jeesuksen warwittawa muistutus kaikuu aina hänen korwiansa: "joka tahtoo minun peräpäni tulla, hän kieltäköön itsensä, ja ottakaan ristiänsä ja seurattaan minua." Matth. 16: 24. "Ja kuka ei ota ristiänsä ja seuraa minua, ei se ole mi-

nulle somelias." Matth. 10: 38. Päästäksensä sen ristinnaulitun Jeesuksen kaltaiseksi on koko hänen halunsa; hän harjoittaa jumalisuutta, "noudataa rauhaa kaikkein kansa ja pyyhdyttää, paitisi jota ei yksikään saa Herraa nähdä." Ebr. 12: 14. (Vertaa: 1 Petr. 2: 19—25). "Että hänellä nyt on senkaltaiset lupaukset, puhdistaa hän siis itsensä kaikesta lihan ja hengen saastaisuudesta, täyttää pyyhdyttää Jumalan pelvossa." 2 Cor. 7: 1. Hän on uuttera "rukoilemaan joka aika rukoilemisella ja anomisella hengessä, ja walwoo kaikella ahkeruudella." "Hän ei unohta hymin tekemistä ja jakamista, sillä senkaltaiset uhrit kelpaavat Jumalalle." Hebr. 13: 16. Hän pitää ilonansa, jos hän löydetään mahdolliseksi Kristuksen tähden kärsimään saadusta, löyhdyttää, kipua, waiwaa ja pilkkaa, hymin tietäin, että ne jotka hänen kansansa kärsiivät, saavat myös hänen kansansa hallita. Sen edestä, joka meitä rakasti ja annoi itsensä edestämme, sotii hän uskollisesti ja ruunataan voitolla, pitääin sen suuren armopalkan silmissänsä, joka ajan täyttämiseksi on oleva Jeesuksen Kristuksen uskollisten sotamiesten ihana voitontuunu. Joka on pysäväinen, pitää kaikkia tätä perimän. "Ei niin että minä sen jo käsittänyt olen, eli jo täydellinen olen; mutta minä ahkeroitse suuresti, että minä sen myös käsittäisin, niinkuin minäkin Jeesuksessa Kristuksessa käsitety olen. Minun weljeni! empä minä pidä itseni sitä käsittäneen; mutta yksi on se,

minä unhohdan ne kuin takaperin ovat, ja kotan niitten perään kuin edesä ovat, ja saman eteen pannun määrän jälkeen, sen kalliin tavar-
ran jälkeen, joka Sumalan katsumisen kautta pl-
häältä Kristuksesta Jeesuksesta ilmoitetaan." Phil.
3: 12-14.

Rukous.

O, sinä ristinnaulittu vapahtajani, lak-
kaamatoimien rakkaudesta ja armahtamisesta, Herra
Jesui Kriste, sinä olet tähtännyt sowingtoni Su-
malan kansa, sinä yksinäsi hallitsit sydämeäni.
Se on kärsimisesi ja kuolemasi muistesta
pyhitetty ainoastansa sinulle. Olkoon ja wal-
litkoon minussa senkaltaisen rakkaus, jolla mi-
nua rakastit. Hallitse sydämeni ja johdata mie-
leni. Uudista minua armosi, että tulisin täy-
delliseksi kuvaksesi, joka kaikissa on kaltaisesi,
ja jossa piinasi ja kuolemasi hedelmät julkisesti
nähdään ja huomataan. Anna minulle uusi wah-
wa henki, että wahinkonani pitäisin sitä, kuin
ennen oli huwitukseni, ja hyljäisin sen, johon
ennen asetin toivoni ja luottamukseni, niin että
kaikki mitättömäksi arvaisin, paitsi sinun kaik-
kivoittavaa tietoa. Ole sinä minun kaikki
kaikissa; paitsi sinua olkoon kaikki turhuus, ka-
toavaisuus; niin että viimein voittais sinun
ja sinussa aina löytyisin. "Minä luen kaikki
wahingoksi, sen ylenpalttisen Jeesuksen Kristuk-
sen minun Herrani tuntemisen suhteen, jonka täh-
den minä olen kaikki wahingoksi lusenut, ja ne
raistana pidän, että minä Kristuksen voitaisin;

Huomaa sydämen tita, joka on elävän Jumalan
temppi, Pyhän Kolminaisuuden asuin.

ja hänestä löytdäisin, ettei minun vanhurskau-
deni laista olisi, vaan joka tulee uskosta Kris-
tuksen päälle, nimittäin se vanhurskaus, joka
Jumalalta uskalle omistetaan." Phil. 3: 8, 9.
"Mutta minä olen lain kautta laista kuollut
pois, että minä Jumalassa eläisin; minä olen
Kristuksen kanssa ristinnaulittu. Mutta minä
elän, en silleen minä, vaan Kristus elää minussa;
sillä jota minä nyt elän lihassa, sen minä elän
Jumalan Pojan uskona, joka on minua rakas-
tanut, ja annoi itsensä minun edestäni." Gal.
2: 19, 20.

S, kallis vapautajani! suo minun aina
pitää sinun filmisäni, sinun, joka uskon al-
kanut ja päättänyt olet, joka jätit taimaan au-
tuuden, ottain päällesi ristin ja pilkan. Piinasi
olkoon sieluni ravinto, ristisi voimani kilvoi-
tuksessa syntiä ja maailmaa vastaan, kuolemasi
toivoni hädässä ja kuolinhetkenä. Wahvista mi-
nua kiusauksista; epäilyksen, kipun ja vaihan
hetkenä valistakoon minua rakkautesi. Olkoon
se aurinkoni, kilpeni, lohdutukseni ja waken-
niin että en wäsynneillä jäsenillä ja haikonnetu-
uskolla kiirehtisi siitä kilwoituksesta, joka mi-
nulle määrätty on. Amen.

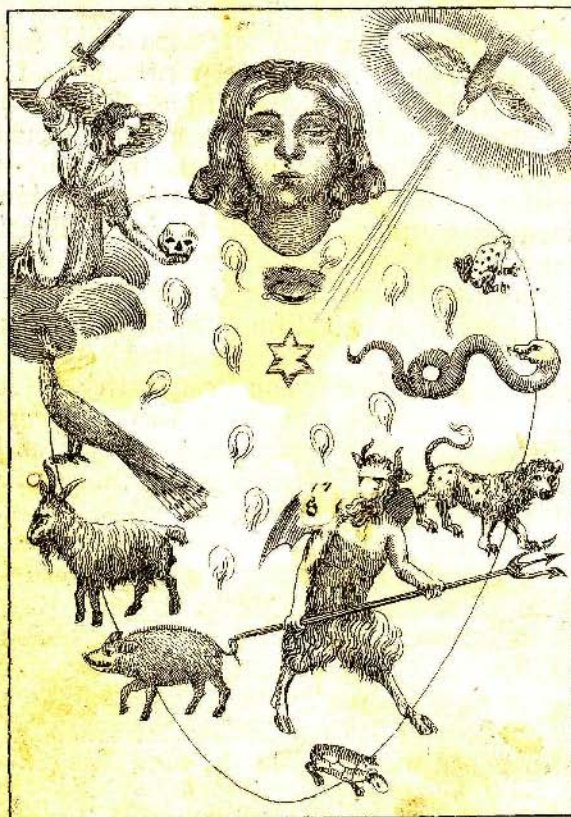
Viides Kuva.

Näyttää sen vanhurskauteen sydämen tilan, joka on elä-
vän Jumalan temppeli ja kolminaisuuden pyhitetty asunto.

Tässä armoitetussa ja Jumalan Hengeltä
pyhitetyssä sydämessä nähdään nyt koko pyhä kol-

minaisuus, Isä, Poika ja Pyhä Henki. Silmä merkitsee Isän, tyhkyinen, Pyhän Hengen ja Jeesuksen nouseminen haudasta sanoo: minä olen ylösnousseminen ja elämä; niinkuin hän itsellin ilmoittaa: "joka minua rakastaa, se pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä; ja me tulemma hänen tygönsä ja asunna hänen tykönsä." Joh. 14: 23. Tämä kunnia ja kirkkaus tapahtuu sille Kristitylle, joka, Jumalan kansa yhdistetty, Jeesuksen wessä on puhdistettu synnin tartunnasta ja sen tähden rakastaa wapahtajaansa ylitse kaikkia ja kuulee hänen kätynsä. Jumalan kirkkaus tulee hänen tygönsä. Pojan tähden hän rakastetaan isältä Pyhästä Hengestä. Isä, Poika ja Pyhä Henki asuwaat hänen tykönsä, josta myös apostoli Paawali kirjoittaa: "Ettelö te tiedä teitänne Jumalan templiksi, ja että Jumalan henki asuu teissä." 1 Cor. 3: 16. Tosin! "Te oletta elävän Jumalan templi, niinkuin Jumala sanoo: minä tahden heissä asua, ja heissä waeltaa, ja minä oon olla heidän Jumalansa, ja heidän pitää oleman minun kansani." 2 Cor. 6: 16. Pyhän kolminaisuuden siwulla seisoo sydämeissä myös Kristuksen risti, jota kristitty ei woi unhottaa eli ajatustistansa eroittaa. Kristityn usko ja toiwio on aina perustettu sen ristinnaulitun wapahtajan piinan, kuoleman ja sownnon päälle. Tämä risti on aina rakkauden waakunan päälläkirjoitus. Josko hän uskon silmillä näkee Jumalan, Isän, Pojan ja Pyhän Hengen, elikkä

lee

*Sydämen sisältänyt tää joka parannusta tekee
ja alkaa syntiä walttiwäcä.*

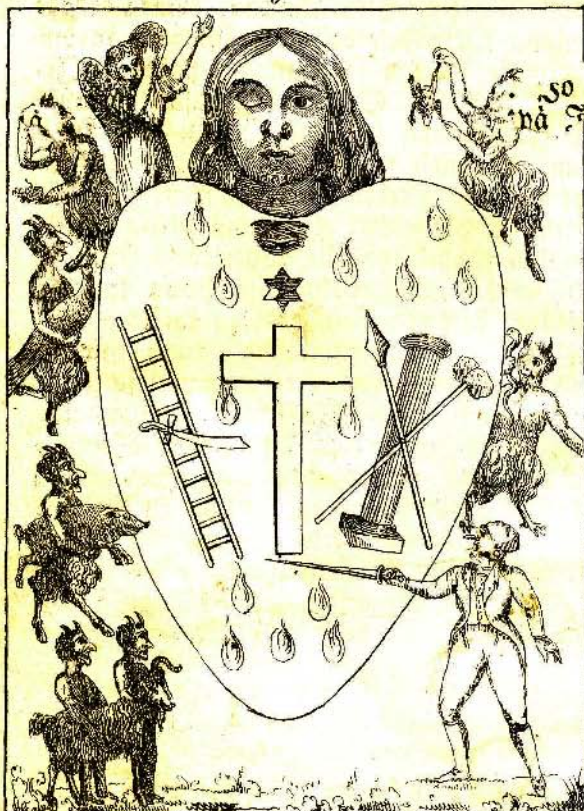
vielä lähemmin on yhdistetty Jumalan kanka ja
tuntee tulewan tairaallisen riemun ja outuuden
esimaun, niin ei hän kuitenkaan woi unhottaa
entistä surkeuttansa ja wiheliäisyyttänsä, waan
kysyy tykönsä: kuinka minä, joka niin suures-
ti olin rikkonut waasten Jumalan lakia, tulia
osalliseksi tästä näin ansaitsemattomasta armos-
ta? Wastaukseksi hän saa: "Jesuksen ja hänen
ristinnaulitun kautta, joka kuolemansa ja kuol-
lemallansa seiwitti sinun Jumalan kanka. Kuol-
lemallansa Jeesus poispyhki synnin kirouksen ja
ijankaikkisen kuoleman. Ainoastansa hänen ar-
mons ja ikuisen ansionsa kautta olet siksi tullut
kuin nyt olet." Siihen siaan, kuin syntisen sy-
dämeä ei ennen harwattu wapastajaa Jeesusta
Kristusta, mutta ne seitsemän kuolinsyntiä, ja
se oli ainoasti perkeleen asunto, niin nyt huomai-
taan monenkaltaiset hyvät taipumukset ja armut,
niinkuin nöyryys, rakkaus, hywätahoisuus, pah-
taus, laupeus, kärsimys, ahkeruus rukouksesta,
ja Jumalan sanan alinomainen tutkiminen. O,
emmäkö sehoittaisi kaiken woinamme Kristuksen
opetuksia ja lästijä täyttämään, se on, usko-
maan, rakastamaan ja seuraamaan häntä? Wui-
sta sitä lupausta, joka on annettu sille uskollis-
selle ja häntä rakastawalle: "minun Isäni ra-
kastaa häntä, ja me tulemma hänen tykönsä ja
asumma hänen tykönsä." Johannes, se ope-
tuslapsi, jota Jeesus enimmin rakasti, todistaa:
"Jokainen kuin tunnustaa Jeesuksen Jumalan Po-
jaksi, hänestä pysyy Jumala ja hän Jumalaksi."

Ja me tunsimme ja uskoimme sen rakkauden, jolla Jumala meitä rakostaa. Jumala on rakkaus, ja joka rakkaudessa pysyy, hän pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä." 1 Joh. 4: 15, 16. Jo täällä maan päällä voimme niin lähestyä Jumalaa, jo tässä elämässä tahtoo Jumala niin alenta itsensä, että hän taivaastansa astuu alas ja asuu sydämeihämme. Siis tulee meidän vastaanotta tätä autuuden vierasta siksi valmistettulla sydämellä, totisella ja elävällä uskolla, uudella kuuliaisuudella ja uudella elämällä, että se uusi asunto tulisi Herralle ihanaksi ja otolliseksi. Hänellä on kaikki turhuus ja katowaisuus, sillä maailma ominensa on hukkuma, mutta Jumala ja Kristus pysyvä iankaikkisesti; ja "joka Herraan ryhtyy, hän on yksi henki hänen kansansa." 1 Cor. 6: 17. Häneltä "ovat meillä ne suurimmat ja kalliit lupaukset lahjoitetut, että me niitten kautta Jumalan luonnosta osallistisi tulisimme, jos me katowaisen maailman himon wältämme." 2 Petr. 1: 4. Wankaamme siis totinen usko Kristuksen päälle ja pysykdämme kiini hänehdä, silloin me saamme nähdä hänen Isänsä kirkkauden. "Ei niin — sanoo Jeesus — että joku on Isän nähnyt, waan joka on Jumalasta, se on Isän nähnyt. Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka uskoo minun päälleni, hänellä on iankaikkinen elämä." Joh. 6: 46, 47.

R u k o u s.

O pyhä, rakas Jumala, meidän Herran Jeesuksen Kristuksen isä! Kuinkas olet rakasta-

iii
Kristus

*Sen ihmisen sydämen tila, jonka ahkeruus taas
hyöntelee ja maailman rakkaudesta voittaa.*

mut kadotettua ihmisen sukukuntaa, kuinka rakas-
tanut minua kurjaa, viheliäistä syntistä ja an-
tanut minulle riemun ja autuuden pojakseni Je-
susseksi Kristukseksi! Sinä tahdot asua minussa.
Sinä pysyt minussa ja minä sinussa. O, kuin-
ka sieluni riemuitse tästä autuudesta yhdistykses-
tä! Nyt tunnen "Kristuksen rakkauden, joka kai-
ten tuntemisen ylitse; että minä olisin kaitel-
la Jumalan täydellisyhdellä täytetty." Eph. 3:
19. O, enkös minä rakastaisi sinua kaitesta
sydämeistäni, kaitesta sielustani ja kaitesta mie-
lestäni? Sinä rakkauden lähde, anna minulle
rakkaudesi! Tule tyköni, että enemmän ja enem-
min kasvaisin sinussa. Älä hyljää minua, elä-
kä anna jalkani horjua; pidä sydämeni asuinsia-
nasi, älä pakene minusta, mutta anna minua
pitää kaitkia, paitsi sinua, syntinä ja turhuu-
tena. Sinua ainoa etsinen ja halannen; sinun
kunniasi tähden tehnen ja kärsinen, mitä teen ja
kärsin. Ole sinä yksinäsi haluni, sydämeni loh-
dutus ja iankaikkinen perintö. Amen.

Kuudes Kuva.

Ehdastettaa sen sydämen tilan, jonka kiihkaus kylmenee ja
voitetaan maailman rakkaudelta.

Ole kasvot, jotka me tässä näemme, pitää-
vät toisen silmän suljettuna ja katselevat toi-
sella kainosti ympärillensä. Sydämeissä ovat Je-
susen kärsimisen kuvaukset vähenneet; armon-
lempia tähti paistaa tynperämmästä, ja rakkau-
den liekki on sammunut. Koska se hengellinen

ihminen tulee kainoksi ja uneljaaksi, hitaammaksi ja huolimattomaksi rukoilemaan ja walwomaan ja, haukutteltu maailman saastaiselta ilolta, etsi turhia huvituksia ja kunniaa, ja on tytyvänsin lihallisissa himoissa; koska hän, jo luonnollisesta syntymyksestä saakka, taipuvainen syntiin ja halajawa ajallista voittoa, aina vähemmän ja vähemmän muistaa wapahtajaansa ja hänen ristiänsä, ja koska hän näin wähittäen unhotta uskon alkajan ja päättäjän, ja poistaa tyköänsä hänen kuvansa, niin se palawa kiihkaus sammuu, se tarittu armo häviää, uskheikkenee ja kuolee, rakkaus kylmenee, wötungeitsee sydämeen, joka jäätyy ja tulee epäilewäiseksi, kylmäksi, araksi ja huolimattomaksi, ja mitäs tapahtuu? Maailma, joka kuvataan miehellä paljaan sydämen miehen kanssa, pääsee hänen sydämeensä, sillä nyt hänellä ei enään ole uskon woima, ei loistawa walo, ei kaikkivoittawa rakkaus. Hän pelkää maailman uhkauksia, wieteltyttää itsensä sen kiusauksiin ja rakastuu enemmin maailmaan kuin Jumalaan.

Tässä tilassa tulee perkelee niiden häijihin elämään, kuolettawain wapatahtoitsten syntien kanssa takasin ja anastaa sydämen. Tämä käy sitä huokiammasti, kuin sydämeä ei enään ole warttia, ei wastusta; ihminen on kylmä ja huolimaton rukouksesta, eikä palene synnin tilaa, waan heittäilsee wapahetoisesti waaraan. Enkeli eskee Kristuksen armo kyllä pyytää karkottaa sen rukouk-

nelle awannut owen, eikä käytä Jumalan sanaa aseeksensa, ei walwo eikä rukoile, ei nöyryhdellä vastaanota, eikä uskollisesti säilytä sitä tarittua armoa, niin hänen sydämeheensä palajaa synti ja synnin kanssa perkelee.

Tässä pitää Kristuksen kehoitus tofettaman: "walwokaat ja rukoilkaat, että te kiusaukseen lankeisitte. Henki tosin on altis, mutta liha on heikko." Matth. 24: 41. Rukoilkaat lakkaamatta! Rukous on hengellisen elämän sielu, ja kuka rukouksesta lokataan, lakkaa kaikki hywä. Missä sitä ei ole, siinä owat kaikki hywät työt unhotetut. Näin on myös laita meidän kansamme, jos emme walwo, waan mäkkaamme. Se suru toin, wartioitsematoim sydän on walmis vastaanottamaan kaiken kaltaisiet wihalliset ja synnit. Sentähden, o ihminen! älä anna sen uskollisen wartian, rukouksen, sen wanhurskaan nöyrän rukouksen, nukahtaa, mutta wiritä silmäsi räpähytämättä Jesuksen ristiä kohten, että häwitys ei hiipisi Jumalan pyhitettyyn asuntoon ja turmelisi sen; sillä jos se siome pääse, niin hän, jonka wallassa elämä ja kuolema on, turmelee sinun. "Olkaat raittiit, walwokaat, sillä teidän wihollisenne, perkele, käy ympäri, niinkuin kiljuwa jalopeura, ja etsii, kenen hän nielisi. Eitä te seisokaat vastaan wahwat uskoja." 1 Petr. 5: 8, 9. Joka seisoo, katsokoon ettei hän lankeea. Ja "wiimein, rakkaat weljeni, olkaat wälewät herrassa ja hänen wälewyydensä woimassa. Pukelkaat päällemme kaikki Jumalan sota-aset-

että te perkeleen kavalita päällekatkaamisia woisit
 ta seisoa vastaan. Sillä ei meillä ole sota wer-
 taa ja lihaa vastaan, vaan pöörähtinoita ja
 waltoja vastaan, maailman herroja vastaan,
 jotka tämän maailman pimeydessä waltitsewat
 pahoja henkiä vastaan taivaan alla." Eph. 6.
 10—12. Uskon pitää meitä aina olla eläwän
 ja rakkauden palawa, ja niin ne owatkin, jo-
 emme sulje sieluamme ja sydäntämme Jeesukselle
 jos pakennemme maailmaa ja sen pöyhähtä, lu-
 kistemme sydämemme owen kaikilta synnin hauku-
 tustilta, pidämme Jumalan kansa menomme ru-
 koulussa, aina otamme tarikan Jumalan
 armon wailutuksista ja Pyhän Hengen waroi-
 tuksista, ja niin muodoin elämme ja olemme hä-
 mesiä. Muutoin uskon woima, walo ja elo hä-
 wiä, rakkaus sammuu, koska rakkauden perustus-
 se ristinnaulittu Jeesus, on sydämeistämme kar-
 koitettu.

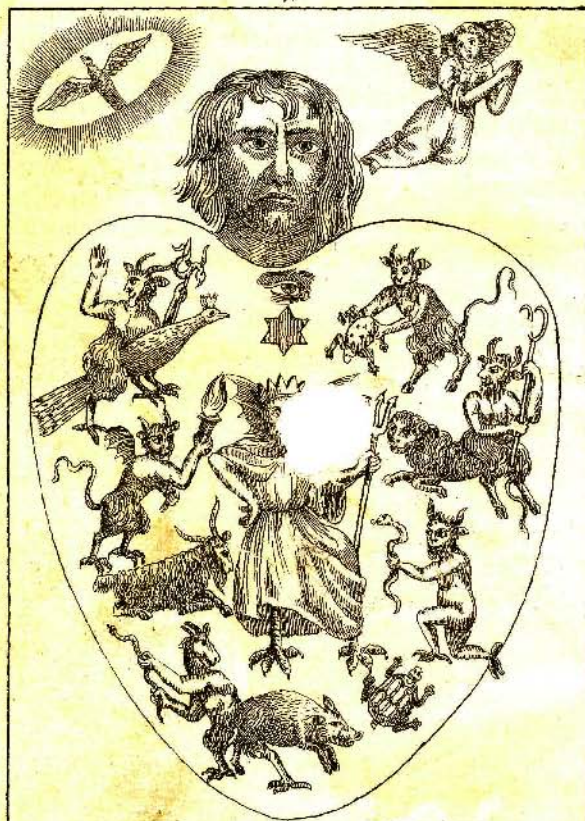
R u k o u s.

Herra Jumalani, sinä, joka koettelet sy-
 dämet ja otat sieluista waarin, tunnet ja tutkit
 minun. Sinä tunnet heikkouteni ja woimatto-
 muuteni, jonka tähden rakkaus pian sammuu ja
 usko waipeuu. Sinä tunnet myötäsyntyneen hi-
 moni syntiin, ja tiedät kuinka surutoin minä olen
 kieltämään itseni ja hidas walmomaan syntisen
 sydämeni ylitse. Djenna minulle lätesi, kannata
 minua että en horjuisi, vaan seisaisin ja pysyi-
 sin sinussa, sillä mitäs minä woin awutasi.
 Älä pakene minusta, äläkä hyljää minua, Juma

aan per.

tisen t

28

*Sen ihmisen sydämen tila, joka kääntymisensä jäl-
keen, ehdollisesti syntiä lokee, ja antaa synnin
ja saataman isänsä hallita.*

la Wapastajan! Jos et sinä tunnata minua,
että ole minussa, niin en minä voi olla sinussa.
D, älä anna sen minussa syttyneen walon sammua,
eikä rakkauuden kylmetä; älä anna toivoni wa-
hua, eikä uskoni kuolla. Vahjoita minulle halua
ja voimaa rukoukseen; waan älä anna filmäni
kääntyä sinusta. Räksinisfi muisto olkoon aina
elämä sydämeäni; ja karttaa syntiä ja maail-
maa, ja halata ja ikämöitä kirkkaustasi waika-
tuntaa olkoon sydämeni pyhäntö ja halu. Amen.

Seitsemäs Kuwa.

Näyttää sen ihmisen sisällisen tilan, joka kääntymyksen jäl-
keen wopastajioisten syntien kautta on langennut ja
taas walitaan perkeleestä.

Senkaltaisen syntisen tila nähdään tässä ku-
wassa, josta kuuluu: "Koska tietas henki lähtee
ihmisestä, niin hän waeltaa karkeita paikkoja ja
etsii lepoa; ja kuin ei hän löydä, niin hän sa-
noo: minä palajan minun huoneeseeni, josta mi-
nä läksin. Ja kuin hän tulee, löytää hän sen
luudilla lakaistuksi ja kaunistetuksi. Silloin hän
menee ja ottaa kankansa seitsemän muuta hön-
kää, ja kuin he sinne tulewat, asuawat he siellä;
ja sen ihmisen viimeiset tulewat pahemmaksi kuin
ensimmäiset," Luc. 11: 24—26. D, mikä hir-
wä surkeus! Synnin orja! etkös pelkää tätä
kuwanka? Perkele on nostanut istuimensa siihen
sydämeen, joka ennen oli Jumalan ja Pyhän Hen-
gen asuinpaikka. Ne entiset synnit näkyivät jättänsä,
ja ne surkeuden tuottawat elävät ovat sydämeen

rahtaneet majansa ja wallitsewat niinkuin kotonansa. Mutta mikäs on syh tähän onnettomaan tilaan? Tosin, ihminen hyljäsi itsellensä annetun armon, unhotti olleensa puhdistetun entisistä synnistänsä, eikä harjoittanut jumalisuutta ja pyhyttä. Joka ei menehty armossa, se perääntyy wähittäin, sillä ei lukea woi siinä seisautua. Joka ei koikin woiimin pyhdy joutua iäkkäiselle määrälle, joka ei uskollisesti riennä eteenpäin elämän tiellä, joka ei tarkasti karta syntiä, ei hyljää ja wihaa maailmaa, ei huolellisesti pakene kaikkea sen haukutuksia, se wedetään ja kiedotaan perkeleen pauloihin. Synti ja maailma owat hänelle suuremmasta armosta, kuin armo ja elämä, ja silloin käy Pietarin lause toteen: "Niille on tapahtunut se totinen sananlasku. Koiras syö oksennuksensa, ja peesä sibi rypee ropakoka jälleen," 2 Petr. 2: 22. Se on, se Jumalan Hengeltä puhdistettu ja käännetty ihminen heittäilsee jälkensä synnin uneen, ja waipuu takasin himoin ja haluin häpiäkselle ruoteelle.

Pyhä Henki pakene kiireesti, sillä Jumalan Henki ei woi asua sen tyhjänä, jonka syhdän on sen saataisen hengen olinpaikka. Syhdän ei taida yhtä hoawaa olla Jumalan temppeli ja sen häijyn wihollisen asunto. Murheellisenä enkeli eli armo lentää sieltä; mutta ne ojetnetut ja riistiin pannut lädet todistaawat Kristuksen surewan kadotettua syntistä ja vielä kutsuman häntä takasin. O, ettäs ajattelisit mitä rauhaasi sopii! Isän syhi ja Pojan syhdän owat sinut

wielä awoina. "Palaja, syntinen!" huutaa hän. "Wielä tahdon armahtaa sinua;" mutta se wästähakoinen ei kuule sitä waroittawaa ääntä. Hänen mielsensä on maailmaan; sen ilot pitää hän kaikkea muuta kauniimpana, eikä kaalista korviansa kuulemaan armahtajan neurowaisia sanoja. Kaikki hän pitää luwallisena, sekä ne kostoja huutawat, kaikilta tutut, että ne syhdämen sywyhteen salattut synnit. Hän ei huomaitse kadotusta, jonka reunalla hän seisoo, eikä tunne syhdämensä pahuytta, sillä nyt on hänen uskonsa kuollut, armo tähden kirkkäus on kadonnut ja perkele on soaipun hänen silmänsä walon.

Katso! Tämänkaltaisen on tilasi, o ihminen! Koska olet hawainnut, tunnustanut ja katunut syntisi ja saannut anteeksi, mutta et Jumalan armolla edespäin karttanut ja paennut sitä, waan waipunut takasin siihen. Wiheliäisempi ja surkeampi on tilasi nyt kuin ennen, sillä nyt owat saatanat ja synnit woimallisemmat syhdämesiä; ne melhuuawat siellä willimmästi kuin ennen; ja olet tyhjänäsi perkeleen orja. Ajattele siis, o ihminen: käälsä totisen paronnuksen kautta sait armon, hyljäsit perkeleen, luowuit ahnaudesta, ylpeydestä, lateudesta, juopumuksesta, sopimattomuudesta ja laiskuudesta, o! niin wihaa niitä ja hyljää ne kaikiksi ajoiksi! Mitä awaa niille syhdämesi owia, karkota ne pois tyhjänäsi, sillä lakkaamatta ne etsiivät takaisin tullaksensa, päästäksensä entiseen majaansa ja tehdäksensä sen iluiseksi asunnoksensa. Pelkää, sillä jos ne sinne

pääseivät, niin viimeiset tulevat pahemmaksi
kuin ensimmäiset. Luota Herraan, hän voi si-
nun kannattaa ja panna vihollisesi jalkainsa as-
tinlaudaksi. Jos lankeet, niin nouse, walwo,
rukoile ja sodi! Älä tee rauhaa synnin kanssa,
vaan uskalla Wapautajasi armoon; hän on se,
jota voi arvon lähettää. Hänen kätensä ei ol-
tammattu, vaan musertaa vihollisesi wälewästä
warustuksehansa. Hän ottaa perkeleen wangiksi
ja kääri hänen kahleisiin, tempaa häneltä saatiin
ja pelastaa sinun. Älä salli sydämes olla per-
keleen asuntona, silloin kuin woisi olla Herran
Sumalan pyhä tempeli!

R u k o u s.

Herra Zebaoth! Sinä, o Sumala, olet kui-
tenkin minun Isäni, sillä minä olen käsialasi.
Omaasi olen myös, o Herra Jesu Kriste! sillä
sinä olet minun lunastanut ja wapahtanut. Olet
hän Sumalalta minulle annettu wiisauden, wan-
hurskauden, pyhityksen ja lunastuksen; istut
myös edestäni isän oikialla kädellä ja rukoilet
edestäni. Jos vielä olisinkin synnin, kuoleman
ja perkeleen onnettomissa kahleissa, niin onhan
sinulla voimaa minua niistä päästää. Etähän
mureenna särjettyä ruokaa; et siis käännä itsiäsi
minusta, vaikka niin usein sinun plenannoin ja
sinua pilkkasin. Otat han kaikki katuwoiset syn-
nit armolliseen suojeleuksehesi, etkä hyljää hen-
geä ja totuudekka rukoilemasta laasta. Katso, tässä
olen minä, rukoilewa, huutawa perääsi: O, tai-
waallinen Wapautaja, Jesu Kriste! armahda

li.
li.
len.
tul.
hän
sillä
eikä

Jumalattoman häilema ja synnin palkko.

minua, syntistä, ja ole minulle laupias ja armollinen. Sinä tahdot ja voit auttaa. Ei kukaan ole niin syväään kadotuksen juopaan wai-punut, että et tahdo oientaa hänelle kättäsi ja wettää hänen sieltä. Repäise minun synnin ot-suudesta ja perkeleen kynsistä, niinkuin suitsseman kekäleestä tulesta. Rauhemmin ei pidä sitten synnin ja saatanan wallita minua. Omaisuudet, fesi tulee sydämeni, sillä kallis warest on korkea lunastus. Ja koska se on sinun, kuka woi sen ottaa kadosta. O! Sinä kaiken rakkauden ja armon rikkaus, laupias Jsa! Eähetä waloosi hajottamaan pimeyden sumua ja anna Henkesi johdattaa minua yön synkyydestä, jossa perkele henkinensä wäijyy minulle. Anna armosi, että synnillä ei enempi olisi waltaa minua; auta minua mufertamaan sen ruman wihollisen woi-man jalkani alla ja häwittämään hänen siliänsä. O! anna minun, pelastetun synnin kableista, aina olla sinun wapautettu lapsesi. Amen.

Rakdeksas Kuwa.

Edeä asettaa jumalattoman kuoleman ja synnin palkan.

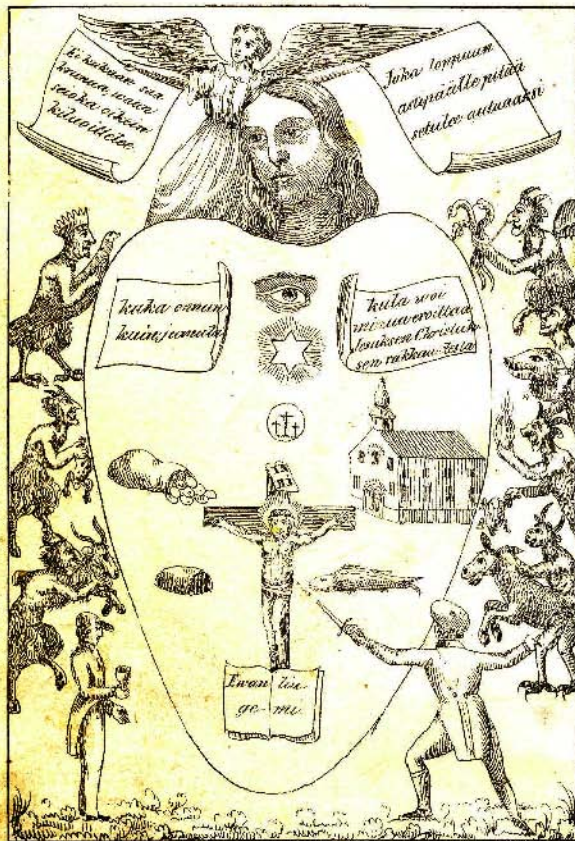
Eäjä näämme kääntymättömän syntisen kuolemuotellansa, piiritetyn ruumiin kiuuilla ja sielun soimauksilla; hänen sielunsa on särjetty kuoleman pelwolta, ja lewotein omatuntonsa pelkää tulewata lumunlaslua. Ylenannettu kakkilla, on hän jäänyt ylsinänsä arwuta ja lohdukselta, sillä hän ei tunne Jeesusta Jumalan poikaa, sillä usko hänen pädellensä. Hirtittäwäpä haa-

muha seisoo kuolema hänen edessänsä, ja se korotettu miikahde on nyt lopettava kaiken hänen turhan ilonsa, rikkautensa, kunniansa, maalliset huvituksensa ja heikmansa. Mutta ei tästä kyllä, perkele myös soimaa hänen syntiänsä. Terweyden päiwinä wietтели perkele häntä syntiin ja rikoksiin; nyt hän asetta ne hänen silmänsä eteen ja soimaa niitä ja peljättää sillä hänen omantuntonsa, näyttäin hänelle synnin viimeisen palkan, iankaikkisen kadotuksen, pillan ja kaiken helvetin tuhkun. Epäilyksellä hän katsoo ympärikkensä, ja hänen silmänsä ei kohtaa muuta kuin hirmun kauhiat kuvat. Omantunto, tähän asti nukutettu ja paatettu, herää nyt, ja waiwaa määrättömillä kimoilla, näyttäin hänen sydämensä iankaikkisen kuoleman, tuhansien tuhkien kauhistawaisella aawistuksella. Ei hän kuule yhtään lohduttawaa sanaa, sillä hän on paadutettu ja kuuro Herran äänelle, ja kaikki hyvät liikutukset owat tukautetut. Hän hyljää Jumalan hengen ja armon; sen tähden he liireesti pakeneewat häntä ja jättääwät hänen kauhistamiin epäilyksiin, joihin hän wimmahansa on syväinnyt. Näin hän heittää henkensä ja menee Kristuksen Tuomio-istuimen eteen, jossa hän saa kuulla ne hirmuiset sanat, joita hän maallisella waelluksellansa usein kuuli, waan unhotti ja piti pilkkana. Hän kuulee Jesuksen huulilta, jonka armon hän on poistuhlannut ja jonka weron hän on hyljännyt, iankaikkisesti pyhän tuomionsa: "mene pois minun tyköäni sinä

kirottu, siihen iankaikkiseen tuleen, joka walmistettu on perkeleelle ja hänen enkeleillensä." Matth. 25: 41.

Näin maailma ja synti kostaa palwelioilensa. Jumalalta hyljätty ja hänen kaswoinsa edestä ajatut, spöstdän he iankaikkiseen kadotukseen, iankaikkisesti onnettomaan tilaan, jossa heidän tulensa ei sammu eikä matonsa kuole. O, kuinka monta ihmistä ei kukaan kiirehdi tähän turmiellukseen! Kuinka monta ei ole niiden seassa, jotka tahtowat kutsuttaa Kristityiksi ja pidettää niinä, ja palweleewat kuitenkä synniä, löytääwät ilonsa ylpeydessä, kateudessa, huoruudessa, warkauudessa, saltaudessa ja laiskuudessa ja elääwät wihassa, pahuuksessa, lainouksessa ja juopumuksessa! Joskoin kulloin he tunnastaawat syntiänsä, waan ei katulu mutta tarwan wuolli. He owat niin waiipunut syntiin, että he niitä tunnustettuaansa jälkensä lankeewat niihin. Näin he rientääwät edes haudan reunalle parantamatta, kääntymättä ja omistamatta Herran Jesuksen Kristuksen onsiin. Se katumaton syntinen käy myös ripillä ja Herran Jesuksen ehtoollisella, ja kirkossa kuulemassa saarnaa ja ottamassa osan ulkonaisiin hartauden osotuksiin, mutta pysyy kuitenkä entisessä tilassansa, synnin uskolisena palweliana, maailman lapsena ja perkeleen orjana. Kuka ohlerammasti hän käy Herran huoneessa, sitä wähemmin hän kuulee tarwittewansa sydämen uudistusta ja uuden elämän alkamista. Mutta silloin kuin hän wähimmin niin odottaa, tu-

lee kuolema ja poistempaa hänen, ja "että hän on
 lihassansa kylmänht, pitää hänen myös lihastan-
 sa turmelluksen niittämän, sillä mitä ihminen
 kylwää sitä hän myös niittää." Gal. 6: 7, 8.
 Väikein on kuolema niille, jotka Herran ovat
 saaneet armon, mutta ei säilyttäneet sitä, Her-
 ran ovat maistaneet ja nähneet kuinka suloinen
 Herra on, ja tunteeneet Wapautajan sydämesänsä,
 mutta poikenneet hänestä ja kiertyneet entiseen
 maailman rakkauden. Näin puhuu Paawali:
 "Jos me ehdoillamme sitte syntiä teemme, kuin
 me alemma totuuden tuntuon tulleet, niinei meil-
 lä ole enä yhtään uhria syntein edestä, waan
 hirmuinen tuomion odotus, ja tulen kiwaus,
 joka wastahaloiset shöpä on." Ebr. 10: 26, 27.
 O, te synnin palvelijat! Eiedättäkö mitä te teet-
 te? Mität rakastatte, mitä halajatte? Kadotusta
 ja kuolemaa. Nyt on synti teille mafia kuin
 hunaaja; mutta tulee sappia katkerammaksi. Ajat-
 telkaat kuitenkin, että te riennätte kadotuksen la-
 mialla tiellä. Ohjättäköt se ja samassa myös
 syntiä, sillä määrä, johon ne teitä wiewät, on
 iänkaikkainen turmelus! Kuulkaat sen hyvän pai-
 menen kutsuwaan ääntä: "Tulkaat minun tyhköni
 kaikki, jotka olette rakautetut. Minun tovereni,
 joka teidän edestänne wuodatettu on, puhdistaa
 myös teitä kaikista synnistä. Minä annan teille
 anteeksi ja tahdon tehdä autuudenne! Minun lam-
 masteni pitää saada tyhkönäni iänkaikkisen elä-
 män." Ukkäät siis sulkeko sydämiänne ja kor-
 wianne sen hyvän paimenen äänelle, että teitä

*Yhden Christuksen sydämen tulo, joka kättilänsä
syntiä vastaan ja Jumalissa loppuun asti on pyssy
vainen.*

tulevana päivänä ei kohtaisi sen vanhurskaan tuomarin muuttumaton puhe: "menkää pois minun tyhöni, te kirotut! iankaikkiseen tuleen, sillä birmuinen on langeta elävän Jumalan käsiin." Ebr. 10: 31.

Rukous.

Vanhurskas olet sinä, o Jumala! ja sinun tuomioesi ovat oikeat. Sinä et katso muodon jälkeen, vaan tuomitset jokaisen töidensä jälkeen. Joka ei paranna itsiänsä ja ei vastaanota sinun sanaasi, eikä tälle sitä, hän on jo tuomittu ja ei saa nähdä elämää, mutta tulee kuoleman surkuteltavaksi saaliiksi. Suuri sinä olet armohasi uskollisiasi kohteen, vaan yhtä ankara parantamattomille ja kääntymättömille syntisille. Sinä suloinen Herrä Jeesus! olet minun lunastanut syntistä, kuolemasta ja helvetistä; anna minulle voimaa aina välttämään syntiä ja turvaamaan minuun. Herätä minua synnin uneesta, että minä tulisin pelastetuksi, sekä hengellisestä iankaikkisesta kuolemasta ja osallisesti iankaikkisesta elämästä. Ruferra ja uudista minun sydämeni, että nöhrästi seuraisin henkeäsi johdattuna, tulisin uudeksi ihmiseksi ja niin eläisin aina suosioksi jälkeen, että myös kuolemassa tulisin omaksesi. Amen.

Yhdeksäs Runo.

Näppää sen ihmisen sisällisen tilan, joka rehellisessä soitte syntiä vastaan ja pyssyy jumalisuudessa ja uskoissa loppuun asti.

Tätä kuvaa katsellessamme näemme, kuinka uskollisen ja totisen Kristityn sydän on kaikin

puolin piiritetty vihollisista. Maailma merkitään niillä kahdella miehillä, jotka seisoomaan kautwimpuna alalla, joista yksi ojentaa uskon walle tämän maailman odnella ja riemulla täpätetyn pikarin; toinen pyhtää paljaalla sydämällä mikalla, uhkauksilla, saadatuksilla ja muulla wäkiwällä pakottaa ihmistä erkanemaan oikeasta ja ryhtymään syntiin.

Kristityn elämä ei ole muuta kuin sota, ja wasten näitä vihollisia, lihaa, maailmaa ja perkelettä täytyy hänen lakkaamatta kilwoitella ja sotia; mutta jos silloin Jumalan henki on hänen sydämeßänsä, niin he turhaan karleawat hänen päällensä. Ylimpänä kumasta seisoo enkeli, joka merkitään Jumalan armo, joka antaa uskowaiselle wimaa kilwoituksessa wasten sielun vihollisia, ja lehoittaa häntä näillä sanoilla: "ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä sinulle elämän ruunnun annan." Ilm. 2: 10.

Sydämeßä loistaa armon tähti elon-antawalla wallallansa, s. e. usko on elämä, ja "meidän uskomme on se woihto, joka maailman woiitti." 1 Joh. 5: 4. Ja se uskowa on täynnä luotamusta Jumalaan Kristuksessa, Pyhän Hengen kautta, jonka myös sydämen yhteen puoleen on piirretty: kuka on niinkuin Jumala? s. o. Jumala on minun kankani; hänen kauttansa minä kaikka woin; Jumalan armo on ainoa ja kaikki tawarani. Teiseßä puoleßa on Paawali woihto witsi: "Kuka pitää minua Kristuksen rakkaudesta eroittaman? Waiwako, eli ahdistus

eli waino, eli nälkä, eli alastomuus, eli hätä, eli mielkä? Minä olen wabwa siitä, ettei kuolema, eikä elämä, eikä enkelit, eikä esiwallat, eikä wäkewyydet, eikä nyhisset, eikä tulewaiset, eikä korkeus, eikä sywyys, eli joka muu luonkollappale taiba minua Jumalan rakkaudesta eroittaa, joka on Jeesuksessa Kristuksessa meidän Herrahamme." Rom. 8: 35, 38, 39.

Keskisydämeßä näkyy oblaatti, joka merkitsee sydämen halun Jeesuksen perään, sen hengellisen raminnon, sen elämän leiwän palawan näljän, joka tawasta tulee alas ja antaa kaikille uskollisille Kristityille ijäntaikkisen elämän, minä Jeesus itse sanoo: "se on Jumalan leipä, joka tawasta tulee alas ja antaa maailmalle elämän." Joh. 6: 33. Tällä elämän leiwällä ravitaan sen uskowan sielu, hänen uskonsa wabwiastuu ja hänen rakkaudensa tulee sydämmelliseämmäksi ja woimallisemmäksi Pyhän ehtoollisen osallisuudesta. Jeesuksen armellisen lupauksen jälkeen saa hän tällä armonatrialla hengellisen elonwoiman ja ijäntaikkisen elämän, sillä näin todistaa raamattu: "Joka syö minun lihani ja juo minun wereni, hänellä on ijäntaikkinen elämä; ja minä olen herättämä hänen wiimeisenä päiwänä: sillä minun lihani on toinen ruoka ja minun wereni on toinen juoma. Joka syö minun lihani ja juo minun wereni, hän on minussa ja minä hänessä." Joh. 6: 54—56.

Edestäsin huomaisemme tässä sydämeßä sen ristinnaulitun Wapahajan ja awatunkirjan, joka

on Evangeliumi. Pyhän raamatun eli Sum-
lan sanan, ja erin-omaistain Jesuksen piinan
kuoleman historian ohkera lukeminen ja tutkim-
nen on aina sen uskallisen sielun suloihin ja ra-
koihin ajanvietto ja wirwoitus. Tästä taimaa-
limesta sanasta saa hän sen woiman, joka auttaa
häntä seisomaan waesten lihan ja maailman ti-
sautsia ja perkeleen kavalia päällekkämisiiä. Mut-
ta se, jonka sydämessä se ristinnaulittu ei ole,
eikä häneltä warjella, on eläwänä kuollut. Se
ka ei ylitse kaikkea rakasta ja pelkää Jumala-
sanaa, ei lue ja tutki pyhää haamatua, jos-
kaisen ihmislisen tieden ylitse käy, joka ei pidä
tätä sanaa elämänsä ojennusnuorana ja opetta-
jana, hän totisesti ei vielä ole yhdistetty Jesu-
sen kanssa; hän on hengellisesti fairas ja kuollut
ja siis eroitettu Jumalasta.

Wielä näemme tässä kumassa kirkon, awoi-
men, rahakukkaron ja talon. Kirkolla merkitään
sen uskovan sielun harras ja sydämeellinen ruko-
us, sekä julkisen Jumalan palveluksen ja eri-
näisen hartauuden alla, että hiljaisessa yksinäi-
syydessä huonneeheansa, kuin myös että hän kokee
maailman waeluksensa alla, uskaltaamalla ja katu-
waisella sydämellä huokaa: "Jesu, Dawidin poi-
ka! armahda minun syntisen pääseni!" Näin hän
ei waela yksinänsä, sillä Jumala on hänen wa-
ka matkakumppaninsa elämän tiellä. Ei lukaan
voi rukousta olla pyhäwainen jumalisuudessa,
uskossa ja rakkaudessa. Se awattu rahakukkaro
merkitsee uskovan awuollisuutta hätäsynnyneitä koi-

den. Heidän sydämensä, saastattamatoimien ah-
neuuden halulta, on taipuainen laupeuteen ja
hywantelewisyyteen, jonka tähden he waraansa
myöden mielellänsä jakaawat tawaransa hädän
onnettomille lapsille, ja harjoittaa niin muodein
rakkausta. Ehkäkuinka wapaat suurista ehdo-
listista synnistä, niinkuin juopumuksesta, huo-
ruudesta j. n. e. tietääwät he perkeleen salaisies-
ti kiusaawan heitä ja etsiwän wietellä maailman
ja mammonan palvelukseen, jumalisuuden ha-
mussa kietoa heitä pauloihinsa ja estellä hywästä.

Uskomaisten raitteuus ja koidullisuus ruu-
asta ja juomasta merkitään leiwällä ja kalalla.
He karttaawat ylönpalttisuutta ja ylönshömpyt-
tä, että lihalliset himot ja syntiset halut he-
rääjisi ja yltäisi, sillä ne purkaawat hengen työt
ja saattaawat ihmisen sopimattomaksi harjoitta-
maan jumalisuutta. Näin kilwoittelee ja sotii
uskollinen Kristitty hengellisiä wihollisia waesten
ja woittaa ne kaikki tainkaltaisilla aseilla. Hän
on aina warustettu maailmaa, perkelettä ja omaa
lihaansa waesten.

R u k o u s.

O autuuteni Jumala, Herra Jesu Kristel!
Kuin sinä minulla olet, niin en minä taitwaasta
eikä maasta tottele. Ole sinä minussa ja anna
armoa minun ollakseni sinussa, että minä tulisin
yhdeksi sinuun istutetuksi hedelmälliseksi oksaksi,
totiseksi wiinapuuksi, sillä sinun awutasi, Herra
Jesu, en minä voi mitään matkaan saattaa eli
waikuttaa. Anna minun alati lisääntyä ja kas-

waan, totisehä ja eläwästä uskoja ja sinun wo
 mallaasi moittaa synnin, perkeleen ja maailman.
 Anna rakkaasti lisääntyä minussa; hallitse siel
 sydämeäni ja sytytä rakkauden tuli, että ei mi
 lään eroittasi minua rakkaudestasi, ja minä pi
 täsin kaikki, paitsi sinua, tuhkana ja tomuna.
 Wahwista käsiwarteni kilwoituksestä ja anna mi
 nulle voimaa olla sinun omasi, joka ei kel
 tää. moi sinusta eroitettaa. Sinun kuolema
 ristini, uusia olkoon minun sieluni elämä, sinun
 pyhä ehtoollisesi minun hengellinen ravintoni ja
 wirwoitukseni. Anna minun sen kautta pyhä
 rakkaudestasi ja sinun ainoan perään halata. Ed
 hätä henkesi sydämeheni, että luottamuksella ja
 hartaudella lähestyisin sinua rukouksestä, ja niin
 muodoin jo täällä ajassa tuntisen tulewan ilon
 ja autuuden esimaun. Uskon kautta olkoon sy
 dämeni sinun lakkamaton asuntosi. O rakas
 wapahdaja! sinä olet tie, totuus ja elämä.
 Valista pimeä ymmärrykseni sanasi kirkkaudella
 lohduta ja herätä minua; tee minun eläwäksi ja
 anna minulle voimaa kaikkena elin-aikanani se
 tiäkseni syntiä ja maailmaa vastaan. Olkoon
 kaikki ajatukseni, sanani ja haluni sinulle otollinen
 uhri kuultaisuudeltani. Anna minulle armoa se
 soakseni vastaan syntiä, ota minusta pois kaikki
 wiha ja katkeruus, ja karkota lateus, pahuus
 huonuus ja suruttomuus sielustani. Anna mi
 nulle armoa aina edespäin uudistuakseni sinun
 voimakas ja uskollisesti palwellaakseni sinua kai
 kkena elin-aikanani. Amen.

Näyttää vanhurskaan kuolinvuoteellaan.

Jumalisen ja vanhurskaan Kuolema.

Joka uskoja ja jumalisuudessa loppuun asti on pyhittänyt, hän laskee myös, viimeisen hetken lähestyessä, iloisella ja uskaltavalla mielellä, rauhoitetulla ja tyytyväisellä sydämellä, väsyneen päänsä kuolinvuoteelle. Kuolema ja tuomio eivät ole hänelle kauhistavat, sillä hänen ei tarvitse peljätä niitä, Jeesuksen todistuksen jälkeen: "Joka kuule minun sanani, ja usko sen joka minun lähetti, hänellä on iankaikkinen elämä: ja ei hän tule tuomioon, vaan menee kuolemasta elämään." Joh. 5: 24. Sentähden on vanhurskaan omatunto niin rauhallinen; sentähden nukkuu hän niin leväällisesti ja iloisesti, sillä hänen syntinsä ovat Jumalalta anteeksi annetut ja hän tuntee Jumalan armon runsaasti sydämeheksänsä. Herra Jeesus, johon hän koko maallisella rakkauttensa pani luottamuksensa ja toivonsa, on nyt hänen ajatuksensa ainoa aine, hänen autuutensa ainoa perustus ja hänen rakkautensa ainoa määrä. Niinkuin hän on elänyt Kristuksessa, kuolee hän myös Kristuksessa. Hänen silmüksensä loistaa tyytyväisyys, hänen kasvojensa paistaa sisällinen rauha, lohdutus ja ilo, taivaan kirkkaus ja kunnian valo Pyhästä Hengestä. Taivaassa on hänen sydämensä, halaiten ainoastansa eroittaa täältä ja oltis olla Herrassa. Enkeli seisoo hänen kuolinvuoteellaan, odottain sielun eroa ruumiista, viemänsä häntä

uuteen saalemiin, iänkaikkisen rauhan majoihin. Ja nyt on sielu päästetty ruumiin ja kuolevaisuuden katoomaisista kahleista; nyt hän kiirehtii oikiaan kotihinsa, hänen tyhönä, jonka päälle hän uskoi ja jota hän palveli hengehää ja totuudehää. Nyt on hän Jumalan tyhönä, saa nähdä hänen kasvoista kasvoihin ja katsella häntä niinkuin hän on. Kristus vastaanottaa hänen armosta rikkaasein sylähinsä, sanoin: "Sinä hyvä ja uskollinen palvelia, vähän päällä sinä olit uskollinen, minä panen sinun päljon päälles; mene sinun Herrasi iloon." Matth. 25: 21. Näin heittää henkensä se wanhurskas, joka on kilwoitellut hyvän kilwoituksen, päättänyt juoksun ja pitänyt uskon; näin rauhallisen ja ihanan kuoleman saa se uskollinen Jumalan lapsi. O! että tämä kehoittaisi meitä kaikkia uskolliseen kilwoitukseen, lakka-mattomaan walppauteen ja kärsimällisyyteen. Niin me pääsemme ohtaasta portista läpille ja riennämme edes kaidalla tiellä; niin me onnellisesti ennätämme määrälle, joka katomatoihin ruunu ja turmelematoihin perintö odottaa meitä uudehää Jerusalemissä, iänkaikkinen ilo ja riemu Jumalan ja karitsan tyhönä.

R u k o u s.

O tairwaallinen kuningas, rakas Wapahtaja Jesu Kriste, kuinka iloisella mielellä enkös minä paina pääni viimeiselle lepofialleni, jos ainoastansa sinä asut minussa, olet kankani ja wirwoitat minua. Ei mikään woi lewottomaksi tehdä eli peljättää sydäntäni. Jos ematunto soimaa minua synnin tähden, o! sinä hän olet kaiten

welan anteeksi antanut ja poisottanut, sinä olet minun wanhurskaaksi tehnyt, pehnyt, puhdistanut ja pyhittänyt kalliilla ja wiattomalla werelläsi. Jos perkele kiusaasi ja peljättäisi minua, sinä, kunnian kuningas! olet hänen woittanut ja hänen waltansa tukistanut. Mitäs hän minulle woi? Minun Jesukseni onkankani ja soitii edestäni. "Kuka tahtoo Jumalan walittuun päälle kanta? Jumala on jofateke wanhurskaaksi. Kuka on joka tahtoo kadottaa? Kristus on kuollut. Ja, hän on myös herätetty ylös, on myös Jumalan oikialla kaidella, joka myös rukoo meidän edestämme." Rom. 8: 33, 34. Ei kuolemakaan woi eroittaa minua sinun rakkaudesta. Ja nyt, Herra Jesu! anna minun elää sinulle ja kuolla sinulle; anna minun pyhä wahwana sinussa, ja ei koskaan eroteta sinusta. Anna minun joka päivä aina enämmin kuolla synnille ja elää wanhurskaudelle, ja karttaa kaikkea, kuin ei sinulle kelpaa. Syytä minuun palawa rakkaus ja kirkkauteesi, waltakunnan uskollinen odotus. O! että waellukseni jo nyt olisi sinulle otollinen, ja minä, vielä oleskellessäni täällä sunin laaksoissa, jo olisin kirjoitettu elämän kirjaan, niinkuin autuutesi oikea perillinen. Anna minulle armoa ja woimaa niin päättäkseni maallisen waellukseni, että alinomaa tyhönäni säilyttäisin palawan uskalluksen ansioosi, rakkauteesi ja laupeuteesi, aina muistaisin piinasi ja kuolemasi, että viimein, koska tahdot minun täältä kutsua, minä sinun

Kanhasi yhdistettäisiin taimaassa, ja siellä saisin
 pyhäin enkelien pariha, kiittää ja ylistää pyhäin
 nimeäsi. Wirvoittakoon ja tähtitään tämä tai-
 maallinen toivo sydämeni, että pyhällä kiivau-
 della näsymätä tekisin kaikkea hyvää työtä; ja sil-
 loin sinä, vapauttajani! annat minun valtakun-
 nassasi siunauksella sen hedelmiä niittää. Amen.
 Jumalalle ainoalle kunnia!

